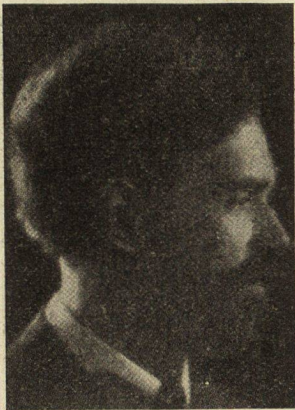

Кноръ, Юлиусъ — Knorr, Julius — пианистъ-виртуозъ и отличенъ педагогъ, род. 22 септ. 1807 въ Лайпцигъ, умр. 17 юни 1861 с. т., писалъ: „Школа за пиано на новото време“, „Материали за развитие на пръстовата техника“, „Материали за механичното свирене на пиано“, „Пждеводачъ за свиреца на пиано въ първата стадия“ (Елементарна школа), „Подробна метода за пиано“: I часть — „Метода“, II часть — „Школа за механиката“, „Водачъ въ полето на литературата за обучение по пиано“. К. е първия, който въвежда техническите предупреждения при изучаването на пианото.

Кода, фр. coda—се нарича заключителната часть на композиции (съ репризи). Въ края на XVII в. сж употребявали това име само за последните 2 или 3 такта, прибавени въ края на единъ канонъ. При фугата, К. се наричатъ прибавените къмъ темата ноти — за да се въведе отговора. При сонатната форма — една развита К. върху една отдѣлна реприза на главната тема, или пъкъ върху свободни мотиви, почти всѣкога служи за заключение.

Кодай, Золтанъ — Kodály, Zoltán — значителенъ модеренъ унгарски компонистъ, музикаленъ фолклористъ и критикъ, род. 16 дек. 1882 въ Кешкеметъ, училъ въ Висшата музикална школа и въ университета въ Буда-Пеща, отъ 1907 е преподавателъ въ Буда-Пещенската висша музикална школа. Творбитъ на К. въ модеренъ стилъ, носящи национални черти, иматъ една мелодичностъ, която има корените си въ унгарските народни пѣсни, на които той е ревностенъ събирачъ и отличенъ познавачъ. Творби: „Хари Яношъ“, — сюита за оркестъръ; 2 струнни квартета; соната за виолончелъ и пиано; серенада за 2 цигулки и виола; соната за виолончелъ-соло; дуо за цигулка и виолончелъ; „Psalmus Hungaricus“ (55-ти псаломъ) за смѣсенъ и детски хоръ, теноръ соло и оркестъръ; музика къмъ народната игра „Хари Яношъ“ (отъ която е и сюитата за оркестъръ); „Ададжо“ за цигулка и пиано; „Медитация“ — и много народни пѣсни (3 тетради) за пиано; пѣсни съ пиано. Фолклорни трудове: „Унгарски трансилвански на-

родни пѣсни“, „Унгарски смъртни жалби“, „Пентатонични тонови редове въ унгарската народна музика“, „Върху строфното построение въ унгарската народна пѣсенъ“ и множество статии въ унгарските и

Золтанъ Кодай

чужди списания. Последни творби: „Маросецки танци“ и „Лѣтна вечеръ“ — (картина на настроение). Сега пише опера.

Коджамановъ, Руси — единъ отъ заслужилите стари наши музикални дейци, род. 13 апр. 1866 въ с. Върдунъ (Ески-Джумайско), като държавенъ стипендиантъ учи въ Педагогическото училище въ Шуменъ, което свършва 1884. Следъ като научава ноти отъ учителя си — руснакътъ Константинъ Тарасевичъ, К. самъ, по руски учебници, учи теория и хармония. Самоукъ е той и на пиано, цигулка, чело и др. оркестрови инструменти. Той е първиятъ, който — следъ дълги борби, успѣва да въведе женски гласове въ църковните хорове, и да издействува за това разрешение отъ Св. Синодъ — нѣщо, което бѣ последвано отъ мнозина регенти на църковни хорове — и нашето църковно-хоровото дѣло бѣ гласнато силно напредъ. К. е единъ отъ първите за-